

A só

- 1 **V**olt egyszer egy öreg király s három szép **leánya**. lánya (régies)
Az öreg király szerette volna mind a három leányát férjhez adni. Ez nem is lett volna nehéz, mert három országa volt, mind a három leányára jutott egy-egy ország. Hanem ahogyan nincs három egyforma alma, úgy a három ország sem volt egyforma.
- 5
Azt mondta egyszer a király a leányainak, hogy annak adja a legszebb országát, amelyik őt legjobban szereti.
- 10
- Felelj nekem, édes leányom, hogy szeretsz engem? - kérdezte a legidősebbiket.
- Mint a galamb a tiszta **búzát** - mondta a leány, növény, ebből lesz a liszt és a kenyér
- Hát te, édes leányom? - kérdezte a középsőt. gyenge szél
15 - Én úgy, édesapám, mint forró nyárban a **szellőt**.
- No, most téged kérdezlek - fordult a legkisebbikhez -, mondjad, hogy szeretsz?
- Úgy, édesapám, ahogy az emberek a sót! - felelte a kicsi királykisasszony.
- 20
- Mit beszélsz, te! - **förmedt rá** a király. – Ki az udvaromból, de még az országomból is! Ne is lássalak, ha csak ennyire szeretsz! kiáltott rá
Hiába sírt a királykisasszony, hiába magyarázta, hogy az emberek szeretik a sót: **világgá kellett** el kellett mennie a palotából
25 **hogy menjen**.
Elindult a kicsi királykisasszony sírva, s beért egy nagy erdőbe. Onnan nem is ment tovább, ott élt egy darabig egymagában.
- 30
Egyszer, mikor már egy **esztendő** is eltelt, arra járt év (régies)
a szomszéd királyfi, s meglátta a királykisasszonyt. Megtetszett a királyfinak a királykisasszony, mert mert akármilyen piszkos volt a ruhája, szép volt, különösen az arca. Szépen megfogta a kezét, hazavezette a palotájába, s két hetet sem várt, de

- 35 még egyet sem, de talán még egy órát sem, és
megecsküdtek. összeházasodtak
- A fiatal pár békésen élt, úgy szerették egymást,
mint két galamb. Egyszer azt mondta a király:
- 40 - No, feleség, amikor először megláttalak, nem
kérdeztem, miért kergetett el az apád. Mondd küldött el otthonról
meg nekem a valóságot!
- Azt kérdezte tőlem, hogy szeretem őt, s én azt
feleltem: mint az emberek a sót.
- Jól van, majd csinállok én valamit, tudom,
megszeret újra az édesapád - mondta a király.
- 45 S azzal levelet írt az öreg királynak, s abban
meghívta ebédre. El is ment a levél másnap, s
harmadnap jött a király. Fölvezette a fiatal király
az öreg királyt a palotába. Ott már meg volt
50 terítve az asztal két személyre. s leültek.
- No, ez volt csak az ebéd! Megkóstolta az öreg micsoda ebéd volt!
király a levest, de le is tette mindjárt a kanalat, (ironikus)
- nem tudta megenni, olyan sótlan volt. Gondolta
magában az öreg király: ebből bizony kifelejtették
- 55 a sót, de a többi ételben majd csak lesz. De nem talán
volt azokban sem. Hordták a pecsenyét, de húsételeket
- de vissza is vihették, mert az öreg király bele sem
harapott, olyan sótlan, ízetlen volt mind. De ezt
már nem hagyta szó nélkül: elvesztette a
- 60 - Hallod-e, öcsém, hát milyen szakácsod van türelmét
neked, hogy só nélkül süt-főz? - kérdezte.
- Sóval süt-főz ez máskor mindig, de én azt
hallottam, hogy bátyámuram nem szereti a sót, Ön (régies)
- 65 azt mondtam hát neki, hogy ne tegyen sót az
ételekbe.
- No, azt rosszul tetted, mert én nagyon szeretem
a sót. Kitől hallottad, hogy nem szeretem?
- A leányától - mondta a fiatal király.
- 70 Abban a pillanatban kinyílt az ajtó, és belépett a
királyné, az öreg király legkisebb leánya. Hej,
istenem, örült az öreg király! Mert sajnálta már na-
gyon, hogy elkergette a leányát. Most neki adta
a legnagyobb országát.
- Még ma is élnek, ha meg nem haltak.